

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník II. číslo 12/2014

Živé kvety

Prežívame dni, ktoré nás opäť stavajú pred veľkú skutočnosť a ešte väčšie tamstvo. Tajomstvo smrti. Veľmi často redukujeme kresťanstvo na náboženstvo, ktoré nám má priniesť pokoj a naplnenie tu na zemi a len tu na zemi. Otázka smrti a večnosti potom býva odložená a vôbec sa nedotýka nášho každodenného života. Počas týchto dní prichádzame k hrobom našich blízkych, ktorí už medzi nami nie sú. Často len z nejakého zvyku, nostalgie a spomienok, ktoré sú rovnako umelé a neživé, ako všetky lacné umelé kvety na našich cintorínoch. Tieto miesta sú tak symbolom snahy dať našim zosnulým kúsok života. Veľakrát len lacného a umelého. Ako tie kvety. Vlastne ani by sme ich nemali nazývať kvetmi.

Cirkev nás v týchto dňoch vedie k niečomu úplne odlišnému, než je naša každodenná skúsenosť. Totiž k skúsenosti nádeje. Len ten, kto dokáže v smrti spoznať nádej, môže aj svoj život prežívať v nádeji. Večnosť nie je predĺžovanie nášho terajšieho života. To by predsa ne-

malo žiadnen zmysel a znamenalo by to smerovať k peklu. Večnosť je zameranie všetkého na Boha. Na Jeho objímajúcu a presahujúcu lásku bez konca. Jeho láska dokáže to, o čo sa my märne snažíme. Aby mŕtvi žili navzdory smrti. „Ja som vzkriesenie a život“ (Jn 11, 25), „Ja som cesta, pravda a život“ (Jn 14, 6), „Dnes budeš so mnou v raji“ (Lk 23, 43), „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov... Odídem a pripravím vám miesto“ (Jn 14, 2). Všetko sa vyriešilo samo. Boh chce, aby sme žili večne v Jeho láske.

Primkní sa ku Kristovi a on Ča ponesie temnotou smrti, ktorou on sám prešiel. Vtedy dostáva nesmrteľnosť zmysel. „Ved ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu.“ (Kol 3, 3 - 4)

Milan Supek, farár

Večná zem

*Je tvoja. Tá, po ktorej kráčame
v rovnakých šatách tých, ktorí odišli.
Len záplaty máme nové
a ostávame v šlapajach.
A sviece horia ďalej
na spomienky,
na spásu.*

Katarína Malíková

Mária – vzor kontemplácie Krista

Kontemplácia je pohľad viery do tváre Boha, zažívanie jeho krásy, dobroty a lásky. „Kontemplovať Krista znamená dovoliť Ježišovi, aby v nás prežíval svoje utrpenie, svoju lásku, svoju pokoru, aby sa s nami modlil, bol medzi nami a prostredníctvom nás viedol ľudí k svätosti.“ (Matka Tereza)

Mária žila so zrakom upretým na Krista. Oči jej srdca sa obrátili na Ježiša už pri zvestovaní, keď ho počala mocou Ducha Sväteho. V jej lone bol utvorený a od nej dostal ľudskú podobu. Máriin pohľad, neustále naplnený úctou a obdivom, Ho nikdy neopustil. Niekedy to bol spýtavý pohľad, ako v prípade nájdenia v chráme, inokedy bolestný, hlavne pod krížom. Vždy to bol však pohľad prenikavý, schopný čítať v hĺbke Ježišovho vnútra.

Vo veľkonočné ráno jej pohľad žiaril radosťou zo zmŕtvychvstania a nakočie, v deň Turíc, to bol pohľad zapálený vyliatím Ducha.

Spomienky na Ježiša, vtlačené do srdca Panny Márie, boli akýmsi „ružencom“, ktorý odriekala nepretržite počas svojho pozemského života. Mária stále predkladá aj nám tajomstvá svojho Syna v modlitbe ruženca. Ruženec patrí medzi najhodnotnejšie tradície kresťanskej kontemplácie, pretože vychádza z Máriinej vlastnej skúsenosti s Ježišom.

Moderná spoločnosť vedie človeka k uponáhlanému, hlučnému, chaotic-

kému a povrchnému životu. Často je to spôsob, ako uniknúť pred pravdou o sebe. Snažíme sa tým možno zamaskovať aj vnútornú prázdnosť, stratu nadprirodzeného zmyslu života. Čím naplniť túto prázdnosť? Odpovery je jednoduchá: stísiť sa, na chvíľu sa zastaviť, stretnúť sa so samým sebou a náčuvať hľasu milosrdeného Boha (modliť sa srdcom).

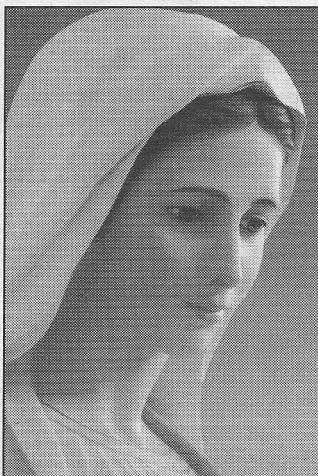
Program kontemplatívneho života nám predstavuje aj sv. Pavol v liste Efezanom: „Aby Kristus skrže vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste zakorene-

ní a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznáť aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby vás naplnila Božia plnosť celá.“ (Ef 3, 17 - 19)

Od stupňa lásky k Ježišovi, od úrovne modlitby a kontemplácie, vo veľkej miere závisí úroveň nášho kresťanstva. Svätý Ján Pavol II. píše: „Obnova Cirkvi a premena sveta sa buď začína od osoby Ježiša Krista, alebo sa nezačína vôbec.“

Mária je Prostrednicou, ktorá nám získava od Boha milosť kontemplácie. Ukazuje nám správnu cestu. Nebojme sa kráčať spolu...

(spracované podľa apoštolských listov sv. Jána Pavla II.: Novo millennio ineunte, Rosarium Virginis Mariae)

Eva Bogłarská

Sviatok všetkých svätých – úplné odpustky

V čase od 1. novembra do 8. novembra vrátane, máme možnosť získať úplné odpustky v prospech zosnulých:

1. Veriaci, ktorý v deň Sviatku všetkých svätých a Spomienky na všetkých zosnulých, nábožne navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci. Okrem tohto odpustkového úkonu sa žiada splniť tri podmienky: sv. spoved' (krátko predtým alebo potom), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň) modlitba na úmysel Sväteho Otca (stačí Otčenáš, Zdravas' a Sláva) a tiež vylúčiť akýkoľvek hriech, aj všedný. Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa až do polnoci určeného dňa, t. j. od poludnia 1. novembra do polnoci 2. novembra.

2. Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a aspoň myšľou sa pomodlí za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1. novembra do 8. novembra. Jedna sv. spoved' však stačí na všetky odpustky.

Slávnosť všetkých svätých (1. november)

Cirkev už po stáročia spája s touto slávnosťou nádej na vzkriesenie. Je to deň radosti a nie strachu. Pre iných je smrť realitou, ktorú treba prijať. Po vzkriesení Krista sa nachádzame na ceste do večného mesta, kde nás očakáva blaženosť všetkých tých, ktorí boli Pánom oslávení. To má byť zmyslom Slávnosti všetkých svätých.

Slávenie Sviatku všetkých svätých

Začiatky slávenia tohto sviatku nás vedú až do 4. storočia po Kristovi. Svätý Efrém Sýrsky (306 - 373) a sv. Ján Zlatoušty (354 - 407) už poznali Sviatok všetkých svätých mučeníkov, ktorý sa slávil 13. mája, prípadne na prvú nedelu po Turíčach. Ešte aj v dnešnom gréckom kalendári sa táto nedeľa volá Nedela svätých. Slávnosť všetkých svätých sa prvýkrát slávila v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Pantheon a zasvätil ho Preblahoslavenej Panne Márii a všetkým svätým mučeníkom. Pápež Gregor III. (731 - 741) zmenil slávenie všetkých svätých z 13. mája na 1. novembra, keď v Bazilike sv. Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte všetkých svätých.

1. novembra sa Sviatok všetkých svätých začal sláviť v 8. storočí, najprv v Írsku, potom v Anglicku. Pápež Gregor IV. (827 - 844) rozšíril sviatok na celú Cirkev. Veriaci si v tento deň pripomínajú aj svätých, ktorí nemajú miesto v kalendári alebo nie sú oficiálne vyhlásení za svätých.

Druhým významným sviatkom je spomienka na Všetkých verných zosnulých – ľudovo nazývaná Dušičky. Tento sviatok nadvázuje na Slávnosť všetkých svätých. Spomienku na Všetkých verných zosnulých zaviedol svätý opát Odilo z Cluny roku 998. Vplyvom clunyjských mníchov sa táto spomienka v 11. storočí veľmi rozšírila. V Ríme ju prijali v 14. storočí.

Mária Fečová
Eva Kočišová

Zo života Cirkvi

Úmysly apoštolátu modlitby na november

Všeobecný: Aby všetci, ktorí trpia osamelosťou, zakúsili blízkosť Boha a podporu ostatných.

Evanjelizačný: Aby mladí seminaristi

i rehoľníci mali múdrych a dobre formovaných učiteľov.

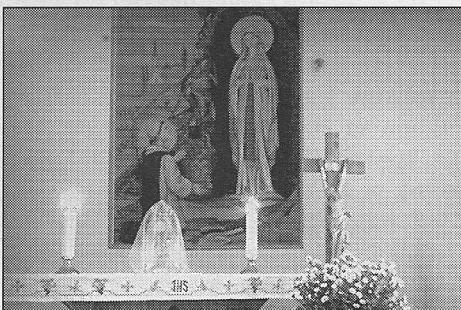
Úmysel našich biskupov: Za zomrelých veriacich, aby sme nezabúdali na našich zosnulých a pomáhali im vyslobodiť sa z očistca.

Agnesa Billá

Cez ruženec sa koncentruj na Krista...

...udržiavaj pamäť viery v kondícii, v spoločenstve s Máriou, nezabúdaj na lásku, ktorú Ti prejavil Ježiš, v modlitbe posvätného ruženca spolu s Máriou kontemplatívne prechádzaj tajomstvami Jeho života; Mária dôveruje Bohu a Božiu vôľu neprestajne hľadá. Je to aj Tvoj život, Tvoja cesta viery – hľadať a dozrievať, aby si na ceste našiel Krista – pravú radosť. Boh v Tebe umiera, žije, trpí a zmíťvychvstáva, a preto si Božím dieťaťom. Nezabudni...

Agnesa Billá

Duchovná obnova na Dubíi – obnova pre nás všetkých, lebo tvoríme jednu farnosť, jedno spoločenstvo s Bohom...

Tajnička

V novembri slávime Sviatok všetkých svätých. Medzi nimi oslavujeme i tých svätcov, ktorí pôsobili na Slovensku. Vašou úlohou bude zistiť ich meno.

1. Prišli k nám v roku 863 ako ohlasovatelia kresťanskej viery. Založili slovanské písma a preložili do staroslovienskej reči potrebné posvätné knihy.

2. Traja kňazi sa počas Betlenovho povstania v roku 1619 starali o duchovné potreby katolíkov v meste. Väznitelia ich mučili a nútili ich k odpadu od katolíckej viery. Všetci traja radšej podstúpili

krutú mučenícku smrť, ako by sa zriekli svojej viery.

3. Narodila sa v roku 1207 na Bratislavskom hrade, ako dcéra uhorského kráľa Ondreja II. Podporovala chudobných a chorých. Po smrti manžela slúžila chorým. Zomrela 24 ročná v roku 1231.

4. Bol učeníkom našich vierožvestcov a prvým svätcom zo slovenského rodu. Náš prvý arcibiskup ho označil za svojho nástupcu. O jeho ďalších osudoch nevieme. Údajne sa utiahol do Poľska.

Anna Polčová